

Arrest

nr. 224 812 van 12 augustus 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. VAN DOREN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat W. VAN DOREN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 12 oktober 2017 België is binnengekomen, diende op 18 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 5 augustus 2016 in Bulgarije, op 4 december 2016 in Oostenrijk, op 24 februari 2017 in Frankrijk en op 7 augustus 2017 in Duitsland (Eurodac).

1.2. Op 19 december 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 december 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 9 oktober 2018 van 14.00 uur tot 16.20 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Brijs, was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitische Pashtu van Afghaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mardan, in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te Pakistan. Uw vader werd geboren in het district Marawara in de provincie Kunar in Afghanistan, maar vluchtte na de inval van Rusland richting Sekandari, nabij Mardan. Hij zou er huwen met uw moeder die de Pakistaanse nationaliteit had. Omdat uw vader niet van plan was om in Pakistan te blijven wonen zou hij nooit hebben getracht zijn verblijf te legaliseren, noch zich als vluchteling hebben geregistreerd. Hierdoor zou u zelf nooit Pakistaanse of Afghaanse officiële identiteitsdocumenten hebben gehad en verklaarde u zichzelf staatloos. U huwde in 2009 traditioneel met Y.N., die wel de Pakistaanse nationaliteit had. U kreeg twee kinderen met haar, maar ook zij zouden geen identiteitsdocumenten hebben. Zo'n acht à tien jaar geleden verkreeg u via een vriend van uw vader een gecomputeriseerde Pakistaanse identiteitskaart. U had geen idee of deze echt of vals was, maar had nooit problemen gekend. U zou de identiteitskaart uiteindelijk zeven jaar gebruiken tot het Suikerfeest van 2016 toen u op weg naar Swat werd tegengehouden door het leger. Zij zouden uw identiteitskaart controleren waarna men u verbood om verder te reizen. U zou uiteindelijk, nadat uw schoonvader was langsgesproken, worden vrijgelaten door het leger, maar kreeg de waarschuwing dat u één maand de tijd had om Pakistan te verlaten. Indien niet, zou u opnieuw worden gearresteerd. U zou uiteindelijk nog even thuisblijven, maar verliet op de dertiende dag na het Suikerfeest van 2016 dan toch Pakistan. U reisde met de minibus richting Quetta van waar u in Panj Pir de grens met Iran zou oversteken. Via Iran trok u verder langs Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Italië, Frankrijk en Duitsland naar België waar u op 18 mei 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming zou indienen.

Ter staving van uw verzoek legde u geen enkel document neer. U beweerde echter over een 'nikah nama' (huwelijksakte) te beschikken, doch heeft het CGVS deze nooit mogen ontvangen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen.

Vooreerst legde u geen enkel origineel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit, relaas en of reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 22 augustus 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas en reisweg) zo goed mogelijk te staven. U dan ook gevraagd naar mogelijke documenten ter staving van uw identiteit, verklaarde u echter enkel een 'nikah nama' (huwelijksakte) te hebben, doch lag het origineel hiervan nog in Pakistan. U beweerde dan wel het CGVS via e-mail een kopie te bezorgen, doch heeft het CGVS deze nooit mogen ontvangen. Hoe dan ook betreft dergelijke huwelijksakte een louter handgeschreven document en kan dergelijk stuk gezien het niet-officiële karakter geenszins gelden als identiteitsbewijs. Bovendien beweerde u slechts een kopie te kunnen neerleggen en kunnen kopieën altijd onderhevig zijn

aan mogelijk knip- en plakwerk. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande documenten in Pakistan eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt dient hierbij enig voorbehoud te worden gemaakt. Wat er ook van zij, u verder gepolst naar overige documenten, welke dan ook, merkte u vreemd genoeg op eigenlijk niet eens de moeite te hebben gedaan om dergelijke stukken te bekomen. De verschoning die u hiervoor aanhaalt dat uw vader overleden is, u een Afghaan bent en uw schoonvader u niet kan helpen overtuigt niet. De desinteresse die u hebt tentoongespreid is frappant. Immers ziet het CGVS hierin geenszins een verklaring waarom u niet eens zou proberen. In ieder geval, u beweerde verder ook eigenlijk niets te kunnen neerleggen, daar u nooit een taskara (Afghaans identiteitsbewijs) of Pakistaanse identiteitskaart had (Notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 9 oktober 2018, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Te meer u ten aanzien van de Duitse asielinstanties niet alleen een afwijkende naam, doch evenzeer een andere geboortedatum opgaf dient het belang ervan te worden onderstreept.

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd door volgende vaststellingen. Vooreerst kon uw bewering van Afghaanse origine te zijn niet overtuigen. Immers werd u ten aanzien van het CGVS gepolst naar uw nationaliteit waarop u opmerkte "een immigrant te zijn, geen nationaliteit noch burgerschap te bezitten". U erop gewezen dat u ten aanzien van de DVZ evenwel nog gewoon had verklaard een Pakistaan te zijn, stelde u dan weer enkel: "Bij geboorte ja, omdat ik daar geboren was, niet in Afghanistan", hetgeen weinig overtuigt. U verklaarde verder dat uw vader in Afghanistan werd geboren en voegde daar aan toe dat uw moeder eigenlijk geen identiteitsdocumenten heeft. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ eveneens had beweerd dat zowel uw vader als moeder de Pakistaanse nationaliteit hadden, ontkende u en stelde u enkel dat uw vader een Afghaan is en uw moeder van Pakistan (Verklaring DVZ dd. 22 augustus 2016, p. 5-6 & CGVS, p. 6-9). Dat u zich dusdanig zou tegenspreken is opmerkelijk. Wat er ook van zij, u legde ter staving van uw bewering dat u (of uw vader) van Afghaanse origine zouden zijn helemaal niets neer, waardoor dit niets meer dan een blote bewering is. U dan ook gevraagd van waar uw vader in Afghanistan afkomstig zou zijn, merkte u op dat hij in het Marawara-district in Kunar zou zijn geboren, doch ontbrak het u verder compleet aan informatie hierover. Zo had u bijvoorbeeld geen enkel idee uit welk dorp uw vader afkomstig is, kende u geen enkel ander district in de buurt, noch kon u ook nog maar één dorp in de buurt bij naam noemen. Wat meer is, u de kans geboden alles te vertellen over de geboortestreek van uw vader wat u wist, antwoordde u enkel: "geen informatie". U stelde verder dat hij Afghanistan had verlaten nadat Rusland het land was binnengevallen, maar wanneer dit gebeurde wist u niet. U meende dat er een incident was in zijn woning, waardoor uw vader alleen diende te migreren, maar meer informatie over dit incident had u niet. Wat er ook van zij, welke plekken in Afghanistan uw vader zou zijn gepasseerd wist u evenmin. U dan ook gewezen op uw beknopte kennis en gevraagd of u dan nooit bij uw vader had gepolst naar zijn geboortestreek stelde u nogal stereotiep dat "vader een strikte persoon was die niet veel praatte", hetgeen niet ernstig is. Dat u later plots wel meer informatie zou kunnen geven over waarom uw vader geen Afghaanse documenten had, wijst op het opportunistische karakter van uw verschoning (CGVS, p. 6-8). Hoe dan ook kon uw gebrek aan interesse in uw herkomstland niet overtuigen. Dat u dan wel één district en één provincie bij naam zou kunnen noemen, doch verder niets, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis. U kende naast Kunar geen enkele andere provincie in Afghanistan bij naam, noch kon u één grote stad benoemen. U stelde zelf Pashtu te zijn, doch gevraagd naar andere etniciteiten in Afghanistan kon u enkel Hazara opmerken. U kende verder geen enkel belangrijk Afghaanse persoonlijkheid, noch was u vertrouwd met het gebruik van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 18-19). Dat u weinig tot geen kennis zou hebben over Afghanistan is opmerkelijk. Te meer het de kern raakt van uw verzoek om internationale bescherming kan redelijkerwijs worden verwacht dat u hier op z'n minst iets over weet te vertellen.

Hoe dan ook bleek u evenmin terdege op de hoogte te zijn van de mogelijkheden voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Zo beweerde u dat uw vader zich nooit als vluchteling had geregistreerd in Afghanistan, doch waarom hij dit niet zou doen, wist u niet. U had er verder geen weet van of uw vader ooit in een vluchtelingenkamp zou hebben verbleven in Pakistan, noch bleek u vreemd genoeg op de hoogte te zijn van het bestaan van vluchtelingenkampen voor Afghanen in Mardan, terwijl die er wel zijn. In ieder geval, u dan ook gepolst of uw vader ooit had getracht zijn verblijf te legaliseren stelde u nogal weinig afdoend dat dat niet het geval was, aangezien hij er niet wou blijven wonen. Het hoeft echter geen betoog dat dergelijke verschoning niet overtuigt gezien uw vader reeds ten tijde van de Sovjetinvasie Afghanistan zou zijn ontvlucht, hij er ondertussen zou huwen, werken, kinderen kreeg en uiteindelijk zelfs het leven zou laten. Wat er ook van zij, u verder gepolst naar de mogelijkheden voor Afghanen in Pakistan antwoordde u nogal weinig overtuigend "Ik denk dat ze een Mohajer-card (Refugee-card) hebben", al bleek u de meer courante naam voor zo'n kaart te zijn ontglipt. De PORcard noemde u

alvast niet. Dat u, noch uw familie zich hiervoor ooit ondanks verschillende regularisatierondes, zouden hebben opgegeven is uiterst opvallend. Te meer u later nog zou verklaren "via een vriend" van uw vader een identiteitskaart te hebben verkregen en u duidelijk het belang ervan kunt inschatten, lijkt het geenszins logisch dat u niet eens zou hebben nagedacht over de mogelijkheden voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan (infra). Dat u zich hier nooit naar zou hebben geïnformeerd, noch een ernstige poging te hebben ondernomen om uw verblijf in Pakistan te legaliseren, overtuigt niet (CGVS, p. 13, 16-17).

Tot slot wist u geenszins in uw problemen in Pakistan aannemelijk te maken. Immers verklaarde u in Pakistan een valse identiteitskaart te hebben gebruikt en kreeg u na een controle van het leger het bevel Pakistan te verlaten (CGVS, p. 15). Daargelaten u eerst had beweerd nooit identiteitsdocumenten te hebben gehad (supra), is het bevreemdend dat u later plots toch zou aangeven een identiteitskaart te hebben gehad. U hierop gewezen merkte u bovendien nogal weinig afdoend op dat u "geen kaart hier bij mij had". Dat u zichzelf zo zou tegenspreken is opmerkelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid ten zeerste. Wat er ook van zij, u beweerde die kaart via een vriend van uw vader te hebben verkregen, doch kon hem niet beter benoemen dan "Seyfur". U verklaarde verder dat u die kaart acht à tien jaar geleden had, om er later plots zeven jaar lang gebruik te hebben van gemaakt. U kon die kaart niet beter omschrijven dan "Groen. Mijn foto was er op. De vlag van Pakistan", maar had geen idee welke geboortedatum werd vermeld, noch wist u hoe lang deze kaart geldig was. Dat u dusdanig belangrijke informatie zou zijn ontgaan is bevreemdend. Waarom uw vader plots toch zo'n kaart zou willen, ondanks dat hij zich nooit wenste te registreren (supra), is onduidelijk. Dat u overigens ten aanzien van de DVZ zou verklaren niet zeker te weten of de kaart al dan niet vals is, terwijl u ten aanzien van het CGVS daar wel zeker van leek te zijn ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. In ieder geval legde u deze kaart, noch een kopie ervan neer waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering is. Dat u werd staande gehouden door het leger wist u overigens evenmin te staven. In ieder geval, u had geen idee wie die militairen waren, noch bij welke dienst zij hoorden. Wanneer exact dit incident had plaatsgevonden wist u evenmin. Dat uw schoonvader, tevens uw buurman en ruim nadat u zijn dochter had gehuwd, overigens pas dan te weten zou komen dat u van Afghaanse origine bent is niet ernstig (CGVS, p. 9-13, 15-18). Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid dan ook finaal. Aldus kan omwille van bovenstaande vaststellingen geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering een ongedocumenteerde (Afghaanse) vluchteling te zijn in Pakistan. Dat u overigens zou beweren een analfabeet te zijn, doch u wel voldoende geletterd leek om er verschillende profielen op Facebook op na te houden en zelfs het Engels voldoende te beheersen om de tolk te corrigeren, staakt het vermoeden dat u zichzelf een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt (CGVS, p. 4, 15-16).

Ten derde bleek ook uw reisweg weinig aannemelijk. Vooreerst legde u immers geen enkel documenten neer ter staving van uw reisweg (supra). U kon verder uw vertrek uit Pakistan niet beter situeren dan "In 2016. Dertien dagen na het Suikerfeest". U stelde met de minibus vanuit Mardan richting Quetta te zijn gereisd, doch kon geen enkele plaats opsommen die u onderweg zou passeren. U meende verder in Panj Pir de grens met Iran te hebben overgestoken, maar beschreef die passage nogal vaag: "Er was een kleine berg, Tot, zwarte berg. We staken de grens daar over, via die berg". Ook wanneer u werd gevraagd naar de plaatsen die u zou passeren in Iran, ontweek u eerst de vraag, maar liet u nadien Mashad en Teheran vallen. Andere plaatsen kende u niet (CGVS, p. 13-14).

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard,

waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd was in vergelijking met de eerdere jaren en dat deze trend zich heeft verdergezet in 2017-2018. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten en etno-politieke gewelddaden. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is in geheel Pakistan gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2017-2018 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber-Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Khyber-Pakhtunkwa te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in FATA, en meer bepaald in Khyber Agency, alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft ertoe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. Gewapende groeperingen zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied. Daar waar er in 2016 nog sprake was van een lichte stijging in het aantal terroristische aanslagen, dient vastgesteld te worden dat er in 2017 opvallend minder terroristische aanslagen plaatsvonden in de provincie KP, en dat het aantal veiligheidsincidenten over het algemeen verder afgenomen is. Het geweld dat er plaatsvindt is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, of overheidsinstellingen gevisieerd worden. Diverse bronnen maken voorts melding van een daling in het aantal slachtoffer, en uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie beperkt is. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie")
- de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet")

- artikel 4, 17,§2 en artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 met betrekking tot de werking van het CGVS
- artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")
- artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming. (hierna "Kwalificatierichtlijn")
- artikel 10.3 en 10.4, en 18 van de herschikte Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een aantal stukken (verzoekschrift, stukken 3-10) die volgens zijn oordeel een begin van bewijs vormen van zijn identiteit en die van zijn familieleden. Hij wijst erop dat hij de kopie van zijn huwelijksakte (verzoekschrift, stuk 3) aan zijn vorige advocaat overmaakte, doch dat deze vervolgens nagelaten heeft om dit document aan de commissaris-generaal te bezorgen.

Verzoeker is van oordeel dat de door hem neergelegde "*nieuwe essentiële documenten*" dienen te worden onderzocht alvorens er een gemotiveerde beslissing inzake zijn verzoek om internationale bescherming kan genomen worden. Hij verwijst ter staving van dit argument naar het arrest Singh e.a. t. België van het EHRM van 2 oktober 2012 en "*navolgende rechtspraak*". Verzoeker citeert in zijn verzoekschrift uit voormeld arrest van het EHRM en naar rechtspraak en "*rechtsleer*" van de Nederlandstalige en Franstalige kamers van de Raad inzake de toepassing van dit arrest. Hij besluit hieruit dat "*Aangezien in casu volgens verwerende partij twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen verzoeker dringt een onderzoek van de door verzoeker voorgelegde documenten zich alleszins op, ook volgens de rechtspraak van de Nederlandstalige kamers van uw Raad.*"

Verzoeker formuleert verder enkele opmerkingen inzake het verloop van de procedure en de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker wijst er vooreerst op dat zijn persoonlijk onderhoud slechts twee uur heeft geduurd. Hij meent dan ook dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet kan worden besloten dat er een "*degelijke herkomstcheck*" gebeurde met betrekking tot zijn Afghaanse origine en zijn verblijf als Afghaanse vluchteling in Pakistan. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt daarentegen dat de *protection officer* bij voorbaat geen geloof hechtte aan verzoekers herkomst en verblijf. Verzoeker meent evenwel dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, het feit dat "*verzoeker was geïntegreerd in een familie die van Pakistan afkomstig was en waarvan de meeste leden wel over Pakistaanse identiteitsdocumenten beschikten. Dit maakt dat het leven van verzoeker als Afghaan niet te vergelijken is met dat van andere Afghanen die geen connecties hebben en wel in vluchtelingenkampen verblijven. Verzoeker is trouwens ook nooit als Afghaan in Pakistan aangekomen, hij is er geboren en heeft er altijd geleefd. Hij heeft dus geen kennis van het parcours dat nieuw aangekomen Afghanen doorlopen.*"

Verwerende partij heeft evenmin rekening gehouden met het meermaals door verzoeker aangehaalde feit dat zijn familie en schoonfamilie op een afgelegen plaats in de Swat-vallei woonden en hierdoor weinig of geen belang hechtten aan documenten, al zeker niet voor de vrouwen van de familie." Om deze redenen acht verzoeker een tweede, "*ditmaal diepgaand en aangepast*" persoonlijk onderhoud noodzakelijk.

Verzoeker wijst er verder op dat de kopie van zijn "*DVZ-verklaring*" die aan zijn advocaat overgemaakt werd van zodanig slechte kwaliteit is dat zijn antwoord op vraag 6c, waarbij verzoeker gevraagd wordt naar zijn plaats van gewoonlijk verblijf indien hij niet over een nationaliteit beschikt, onleesbaar is. Hij benadrukt echter dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij bij het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn vader van Afghanistan afkomstig was, doch hier werd verder niet op ingegaan door de *protection officer*. Hij meent dat "*het is niet ondenkbaar dat de vraag naar de nationaliteit van verzoeker zelf en van diens ouders en kinderen niet duidelijk werd gesteld of vertaald op het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers raadsman weet uit ervaring dat op gehoren bij het CGVS deze vraag regelmatig opnieuw moet worden gesteld met andere bewoordingen om duidelijk te maken dat het een ander begrip betreft dan de feitelijke woonplaats of de geboorteplaats.*" Verzoeker gaf bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bovendien spontaan aan dat hij Afghaan is.

Met betrekking tot zijn geboortedatum acht verzoeker zijn verklaringen geloofwaardig. Hij wijst erop dat vele Afghanen hun geboortedatum niet kennen en bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming in België gevraagd worden om een datum te kiezen. Geboortedata werden in Afghanistan

lange tijd niet geregistreerd en worden niet genoteerd op de taskara. Verjaardagen worden er niet gevierd. Verzoeker citeert hierbij uit een artikel van The Independent.

Met betrekking tot verzoekers opleidingsgraad, benadrukt hij dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet kan worden afgeleid of dit onderhoud in het Engels plaatsvond, noch of en wanneer verzoeker de tolk zou hebben verbeterd. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud bovendien een logische verklaring gegeven voor de vaststelling dat hij een beetje Engels spreekt. De motieven in de bestreden beslissing inzake verzoekers scholingsgraad kunnen dan ook niet worden aanvaard.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- een niet-vertaalde kopie van zijn huwelijksakte (stuk 2);
- een kopie van een medisch attest "*opgesteld na de geboorte van zijn zoon*" (stuk 3);
- een kopie van een medisch attest "*opgesteld na de geboorte van zijn dochter*" (stuk 4);
- een kopie van een schoolattest van zijn dochter (stuk 5);
- een kopie van een schoolattest van zijn zoon (stuk 6);
- een kopie van de identiteitskaart van zijn schoonmoeder (stuk 7);
- een kopie van de identiteitskaart van zijn schoonvader (stuk 8);
- een kopie van de identiteitskaarten van zijn schoonbroers (stukken 9-10).

2.1.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

- een beëdigde vertaling van stuk 2 van het verzoekschrift;
- kleurenkopieën van de stukken 7-10 van het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren en of hij geldige redenen kan aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt doch dat hij steeds als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan heeft geleefd. Hij voert verder aan dat de door hem in zijn verzoekschrift neergelegde documenten (zijn huwelijksattest, medische- en schooldocumenten van zijn kinderen en identiteitskaarten van zijn Pakistaanse familieleden) een begin van bewijs vormen inzake zijn identiteit en die van zijn familieleden. De Raad is echter van oordeel dat deze stukken de kans dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk groter maken.

Er dient op te worden gewezen dat de Raad de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit. Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de Raad niet aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

In deze wijst de Raad vooreerst op de objectieve informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 2), met name de "*COI Focus. Pakistan. Corruptie en documentenfraude*" van Cedoca van 26 maart 2018, waaruit blijkt dat corruptie in Pakistan wijdverspreid is en tal van Pakistaanse documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers,

verkregen worden. Bovendien moet eveneens worden opgemerkt dat de documenten kopieën of foto's betreffen waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. De bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten is dan ook relatief. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker, uitgezonderd de verklaring met betrekking tot het niet-neerleggen van zijn huwelijksakte wegens nalatigheid van zijn vorige advocaat, die steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud en aldus kan worden aanvaard, geen verklaring geeft waarom hij de overige door hem aangebrachte documenten pas in deze fase van de procedure neerlegt. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoeker dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De instanties mogen van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waarom mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat verzoeker deze documenten pas in deze fase van de procedure neerlegt, zonder een aannemelijke verklaring te bieden waarom hij deze stukken nu pas kan voorleggen, is niet aannemelijk en doet, gelet op het gesolliciteerde karakter ervan, afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde documenten.

De Raad stelt bovendien vast dat de door verzoeker neergelegde documenten geen authentieke identiteitsdocumenten in zijn hoofde betreffen. Aldus kunnen zij niet volstaan om verzoekers identiteit te bewijzen, vermits verzoeker op geen enkele wijze aantoonbaar dat hij de in de huwelijksakte of in de documenten van zijn vermeende kinderen vermelde persoon is, noch kan aantonen dat hij daadwerkelijk een familieband heeft met de personen van wie hij een identiteitskaart neerlegt. De Raad merkt op dat het de verantwoordelijkheid van de verzoeker is om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie. Zoals hieronder zal worden vastgesteld, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen inzake zijn nationaliteit en zijn leven als Afghaanse vluchteling in Pakistan en dus evenmin aan zijn verklaringen dat hij niet over enige authentieke identiteitsdocumenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit zou beschikken (zie *infra*).

Het belang van het neerleggen van authentieke identiteitsdocumenten geldt te meer nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Bulgaarse en Duitse asielinstanties een verschillende naam en geboortedatum heeft opgegeven dan in België, zijnde K.D., geboren op 1 januari 1986.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat door hem in België opgegeven geboortedatum geloofwaardig is omdat Afghanen hun geboortedatum niet kennen, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan verzoekers tegenstrijdige verklaringen inzake zijn geboortedatum voor de Europese asielinstanties. De Raad wijst er bovendien op dat verzoekers verwijzing naar informatie over de kennis van geboortedata in Afghanistan hoe dan ook niet overeenstemt met zijn verklaringen dat verzoeker geboren werd in Pakistan en nooit Afghanistan heeft bezocht.

Hoe dan ook merkt de Raad op dat deze documenten, zelfs indien kan worden aangenomen dat zij verzoekers identiteit bevestigen, alsnog niet volstaan ter staving van verzoekers Afghaanse nationaliteit en zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan. De door verzoeker neergelegde documenten bevatten immers geen enkele informatie over verzoekers Afghaanse nationaliteit noch over zijn verblijfsstatus in Pakistan. Aldus kunnen zij geen afbreuk doen aan de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen inzake zijn nationaliteit en zijn leven als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan en dus evenmin aan zijn verklaringen dat hij niet over enige authentieke identiteitsdocumenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit zou beschikken.

In deze dient vooreerst opgemerkt te worden dat verzoeker doorheen de procedure veelvuldig tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot zijn nationaliteit. Verzoeker verklaart thans in zijn verzoekschrift immers dat hij over de Afghaanse nationaliteit beschikt, hetgeen echter tegenstrijdig is met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar verzoeker aangaf staatloos te zijn, gelet op zijn verklaringen dat *"Ik ben een immigrant, geen nationaliteit. Zoals ik hier ben, geen burgerschap, van eender welk land"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5). Deze verklaringen zijn bovendien andermaal tegenstrijdig met verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, waar verzoeker verklaarde over de Pakistaanse nationaliteit te beschikken (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 5). Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure aanvankelijk bovendien dat zowel zijn vader als zijn moeder over de Pakistaanse nationaliteit beschikken (*Ibid.*, p. 6), hetgeen tegenstrijdig is

met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn vader in Afghanistan geboren is doch noch in Afghanistan, noch in Pakistan over (verblijfs)documenten beschikt en dat zijn moeder evenmin in het bezit is van documenten (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 7-9).

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij de vragen inzake zijn nationaliteit tijdens het interview bij aanvang van de procedure mogelijks niet goed begreep of hierover niet duidelijk bevraagd werd of dat deze vragen niet goed vertaald werden, stelt de Raad vast dat hij zich beperkt tot het opwerpen van louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het interview bij aanvang van de procedure, die evenwel geen steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker maakte immers noch tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch later tijdens het persoonlijk onderhoud opmerkingen over enige communicatie- of vertaalproblemen tijdens het interview bij aanvang van de procedure, doch tijdens het persoonlijk onderhoud louter stelde dat *"Het was oké, ik zei hen dat mijn vader, hij was van Afghanistan. Mijn moeder is van Pakistan. Ik huwde in Swat, heb twee kinderen, ik ben geboren in Mardan"* (*Ibid.*, p. 2). Uit het geheel van verzoekers verklaringen tijdens de procedure kan bovendien niet worden afgeleid dat verzoeker het begrip nationaliteit niet zou kennen of begrijpen. Verzoeker verklaarde immers, toen hem gevraagd werd naar zijn huidige nationaliteit, *"Pakistan"* en vermeldde niet dat hij over geen enkele nationaliteit zou beschikken, hoewel hem hiernaar werd gevraagd (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 5), terwijl verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk aangaf dat hij niet over de Pakistaanse nationaliteit beschikte en dat hij van geen enkel land het burgerschap had (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 5). Uit deze verklaringen kan worden afgeleid dat verzoeker weldegelijk voldoende begrip had van de notie nationaliteit.

Verzoekers verklaringen dat hij het begrip nationaliteit niet zou begrijpen wordt bovendien verder ondermijnd door de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholingsgraad. De Raad merkt immers op dat verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud voorgehouden ongeletterdheid en ongeschooldheid (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2) klemmt met (i) zijn verklaringen bij aanvang van de procedure dat hij tot de tweede graad lager onderwijs school heeft gelopen (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 5), (ii) met de handtekening waarmee hij de documenten bij aanvang van de procedure heeft ondertekend, (iii) met de vaststelling dat verzoeker er verschillende facebookprofielen op nahoudt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14-15) en (iv) met de vaststelling dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de tolk in het Engels corrigeerde. Deze laatste vaststelling vindt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, wel degelijk steun in het administratief dossier (*Ibid.*, p. 17). Verzoekers verweer in het verzoekschrift dat hij een logische verklaring heeft gegeven voor zijn kennis van het Engels kan, in het licht van het geheel van de hierboven genoemde vaststellingen waaruit genoegzaam kan blijken dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn daadwerkelijke scholingsgraad, niet worden aanvaard. De vaststelling dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn scholingsgraad ondergraaft bovendien zijn verklaringen over zijn profiel en levensomstandigheden in Pakistan en doet afbreuk aan zijn profiel van illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan.

De bestreden beslissing oordeelde verder bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over zijn Afghaanse origine en zijn verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan worden ondermijnd door zijn vage, ongeloofwaardige en lacunaire verklaringen over (i) de Afghaanse herkomst van zijn vader en diens aankomst in Pakistan, (ii) zijn kennis van Afghanistan, (iii) het gebrek aan interesse en initiatief van hem en zijn vader inzake de mogelijkheden om hun verblijfsstatus in Pakistan te legaliseren, (iv) zijn problemen in Pakistan met een valse identiteitskaart en (v) zijn reisweg vanuit Pakistan. Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan deze pertinente en correcte motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker kan immers niet gevolgd worden waar hij stelt dat geen grondig onderzoek werd gevoerd naar zijn Afghaanse origine en verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan, omdat het persoonlijk onderhoud slechts twee uur duurde. De Raad merkt immers op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoeker extensief werd ondervraagd over zijn identiteit, herkomst en asielrelaas. De korte duur van het persoonlijk onderhoud maakt hierbij geen determinerende indicatie uit van de grondigheid en volledigheid ervan. Aan verzoeker werd aan het einde van het persoonlijk onderhoud overigens uitdrukkelijk gevraagd of hij alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten, waarop hij instemmend antwoordde. Hij verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook expliciet dat hij niets meer toe te voegen had. Ook verzoekers advocaat, die aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord kreeg, maakte geen opmerkingen aangaande de duur of het verloop van het persoonlijk onderhoud, doch verklaarde dat *"Alles is gezegd"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19-20). De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet concretiseert welke elementen of

gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificeert welke bijkomende vragen zijn inziens nog gesteld hadden moeten worden, noch aantoont hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. De Raad besluit dan ook dat de duur van het gehoor door verzoeker geenszins als verschoningsgrond kan ingeroepen worden ter vergoelijking van de in de bestreden beslissing terecht opgeworpen vaagheden, ongeloofwaardigheden en lacunes inzake verzoekers verklaringen over zijn Afghaanse origine en zijn verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan.

Verzoeker tracht verder de bevindingen van de commissaris-generaal inzake zijn Afghaanse nationaliteit en verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan te minimaliseren door in zijn verzoekschrift te wijzen op zijn persoonlijke omstandigheden. De Raad merkt echter op dat het verweer dat verzoeker geboren werd in Pakistan en samen met zijn Pakistaanse schoonfamilie in een afgelegen vallei woonde waar weinig belang wordt gehecht aan documenten, geen afbreuk doet aan de vaststelling dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat hij een basiskennis heeft over de herkomst van zijn vader uit Afghanistan en over het land waarvan hij verklaart de nationaliteit te hebben, Afghanistan. Uit verzoekers verklaringen over zijn problemen in Pakistan blijkt immers genoegzaam dat verzoeker op de hoogte is van het belang van een identiteitskaart, gelet op het feit dat hij een vriend van zijn vader vroeg om dit voor hem te regelen. Verzoeker legt thans bovendien identiteitskaarten neer van zijn vermeende Pakistaanse familieleden. Dergelijke vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers bewering dat geen belang zou worden gehecht aan identiteitsdocumenten in verzoekers vermeende regio van verblijf in Pakistan, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij of zijn vader enige pogingen zouden ondernomen hebben om hun verblijfsstatus in Pakistan te legaliseren. Verzoekers verweer doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente en terechte motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker noch zijn vader enige interesse zouden hebben getoond in het bekomen van een legale verblijfsstatus in Pakistan, hetgeen verzoekers verklaringen over zijn verblijf als illegale Afghaanse vluchteling in Pakistan verder ondermijnt.

In zoverre verzoeker nog lijkt aan te voeren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud sprake was van een zekere vooringenomenheid in hoofde van de *protection officer* die bij voorbaat geen geloof zou hebben gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn herkomst, merkt de Raad op dat het feit dat men tijdens het persoonlijk onderhoud bepaalde kritische vragen stelt teneinde meer duidelijkheid te bekomen over bepaalde aspecten, niet wil zeggen dat er sprake is van vooringenomenheid. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om zijn levensomstandigheden uitvoerig uiteen te zetten en zich te verklaren op punten die motieven uitmaken van de bestreden beslissing. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud optreedt als een beëdigd ambtenaar, wat bijkomende garanties inzake objectiviteit biedt.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst legde u geen enkel origineel begin van bewijs neer ter staving van uw identiteit, relaas en of reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 22 augustus 2018, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas en reisweg) zo goed mogelijk te staven. U dan ook gevraagd naar mogelijke documenten ter staving van uw identiteit, verklaarde u echter enkel een ‘nikah nama’ (huwelijksakte) te hebben, doch lag het origineel hiervan nog in Pakistan. U beweerde dan wel het CGVS via e-mail een kopie te bezorgen, doch heeft het CGVS deze nooit mogen ontvangen. Hoe dan ook betreft dergelijke huwelijksakte een louter handgeschreven document en kan dergelijk stuk gezien het niet-officiële karakter geenszins gelden als identiteitsbewijs. Bovendien beweerde u slechts een kopie te kunnen neerleggen en kunnen kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Te meer uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande documenten in Pakistan eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt dient hierbij enig voorbehoud te worden gemaakt. Wat er ook van zij, u verder gepolst naar overige documenten, welke dan ook, merkte u vreemd genoeg op eigenlijk niet eens de moeite te hebben gedaan om dergelijke stukken te bekomen. De verschuiving die u hiervoor aanhaalt dat uw vader overleden is, u een Afghaan bent en uw schoonvader u niet kan helpen overtuigt niet. De desinteresse die u hebt tentoongespreid is frappant. Immers ziet het CGVS hierin geenszins een verklaring waarom u niet eens zou proberen. In ieder geval, u beweerde verder ook eigenlijk niets te kunnen neerleggen, daar u nooit een taskara (Afghaans identiteitsbewijs) of Pakistaanse identiteitskaart had (Notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 9 oktober 2018, p. 3-4). Het ontbreken van een geldig, origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u

vandaan komt. Te meer u ten aanzien van de Duitse asielinstanties niet alleen een afwijkende naam, doch evenzeer een andere geboortedatum op gaf dient het belang ervan te worden onderstreept.

Ten tweede wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd door volgende vaststellingen. Vooreerst kon uw bewering van Afghaanse origine te zijn niet overtuigen. Immers werd u ten aanzien van het CGVS gepolst naar uw nationaliteit waarop u opmerkte "een immigrant te zijn, geen nationaliteit noch burgerschap te bezitten". U erop gewezen dat u ten aanzien van de DVZ evenwel nog gewoon had verklaard een Pakistaan te zijn, stelde u dan weer enkel: "Bij geboorte ja, omdat ik daar geboren was, niet in Afghanistan", hetgeen weinig overtuigt. U verklaarde verder dat uw vader in Afghanistan werd geboren en voegde daar aan toe dat uw moeder eigenlijk geen identiteitsdocumenten heeft. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ eveneens had beweerd dat zowel uw vader als moeder de Pakistaanse nationaliteit hadden, ontkende u en stelde u enkel dat uw vader een Afghaan is en uw moeder van Pakistan (Verklaring DVZ dd. 22 augustus 2016, p. 5-6 & CGVS, p. 6-9). Dat u zich dusdanig zou tegenspreken is opmerkelijk. Wat er ook van zij, u legde ter staving van uw bewering dat u (of uw vader) van Afghaanse origine zouden zijn helemaal niets neer, waardoor dit niets meer dan een blote bewering is. U dan ook gevraagd van waar uw vader in Afghanistan afkomstig zou zijn, merkte u op dat hij in het Marawara-district in Kunar zou zijn geboren, doch ontbrak het u verder compleet aan informatie hierover. Zo had u bijvoorbeeld geen enkel idee uit welk dorp uw vader afkomstig is, kende u geen enkel ander district in de buurt, noch kon u ook nog maar één dorp in de buurt bij naam noemen. Wat meer is, u de kans geboden alles te vertellen over de geboortestreek van uw vader wat u wist, antwoordde u enkel: "geen informatie". U stelde verder dat hij Afghanistan had verlaten nadat Rusland het land was binnengevallen, maar wanneer dit gebeurde wist u niet. U meende dat er een incident was in zijn woning, waardoor uw vader alleen diende te migreren, maar meer informatie over dit incident had u niet. Wat er ook van zij, welke plekken in Afghanistan uw vader zou zijn gepasseerd wist u evenmin. U dan ook gewezen op uw beknopte kennis en gevraagd of u dan nooit bij uw vader had gepolst naar zijn geboortestreek stelde u nogal stereotiep dat "vader een strikte persoon was die niet veel praatte", hetgeen niet ernstig is. Dat u later plots wel meer informatie zou kunnen geven over waarom uw vader geen Afghaanse documenten had, wijst op het opportunistische karakter van uw verschoning (CGVS, p. 6-8). Hoe dan ook kon uw gebrek aan interesse in uw herkomstland niet overtuigen. Dat u dan wel één district en één provincie bij naam zou kunnen noemen, doch verder niets, wijst op het ingestudeerde karakter van uw kennis. U kende naast Kunar geen enkele andere provincie in Afghanistan bij naam, noch kon u één grote stad benoemen. U stelde zelf Pashtu te zijn, doch gevraagd naar andere etniciteiten in Afghanistan kon u enkel Hazara opmerken. U kende verder geen enkel belangrijk Afghaanse persoonlijkheid, noch was u vertrouwd met het gebruik van de Afghaanse kalender (CGVS, p. 18-19). Dat u weinig tot geen kennis zou hebben over Afghanistan is opmerkelijk. Te meer het de kern raakt van uw verzoek om internationale bescherming kan redelijkerwijs worden verwacht dat u hier op z'n minst iets over weet te vertellen.

Hoe dan ook bleek u evenmin terdege op de hoogte te zijn van de mogelijkheden voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Zo beweerde u dat uw vader zich nooit als vluchteling had geregistreerd in Afghanistan, doch waarom hij dit niet zou doen, wist u niet. U had er verder geen weet van of uw vader ooit in een vluchtelingenkamp zou hebben verbleven in Pakistan, noch bleek u vreemd genoeg op de hoogte te zijn van het bestaan van vluchtelingenkampen voor Afghanen in Mardan, terwijl die er wel zijn. In ieder geval, u dan ook gepolst of uw vader ooit had getracht zijn verblijf te legaliseren stelde u nogal weinig afdoend dat dat niet het geval was, aangezien hij er niet wou blijven wonen. Het hoeft echter geen betoog dat dergelijke verschoning niet overtuigt gezien uw vader reeds ten tijde van de Sovjetinvasie Afghanistan zou zijn ontvlucht, hij er ondertussen zou huwen, werken, kinderen kreeg en uiteindelijk zelfs het leven zou laten. Wat er ook van zij, u verder gepolst naar de mogelijkheden voor Afghanen in Pakistan antwoordde u nogal weinig overtuigend "Ik denk dat ze een Mohajer-card (Refugee-card) hebben", al bleek u de meer courante naam voor zo'n kaart te zijn ontglipt. De PORcard noemde u alvast niet. Dat u, noch uw familie zich hiervoor ooit ondanks verschillende regularisatierondes, zouden hebben opgegeven is uiterst opvallend. Te meer u later nog zou verklaren "via een vriend" van uw vader een identiteitskaart te hebben verkregen en u duidelijk het belang ervan kunt inschatten, lijkt het geenszins logisch dat u niet eens zou hebben nagedacht over de mogelijkheden voor Afghaanse vluchtelingen in Pakistan (infra). Dat u zich hier nooit naar zou hebben geïnformeerd, noch een ernstige poging te hebben ondernomen om uw verblijf in Pakistan te legaliseren, overtuigt niet (CGVS, p. 13, 16-17).

Tot slot wist u geenszins in uw problemen in Pakistan aannemelijk te maken. Immers verklaarde u in Pakistan een valse identiteitskaart te hebben gebruikt en kreeg u na een controle van het leger het bevel Pakistan te verlaten (CGVS, p. 15). Daargelaten u eerst had beweerd nooit identiteitsdocumenten te hebben gehad (supra), is het bevreemdend dat u later plots toch zou aangeven een identiteitskaart te

hebben gehad. U hierop gewezen merkte u bovendien nogal weinig afdoend op dat u "geen kaart hier bij mij had". Dat u zichzelf zo zou tegenspreken is opmerkelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid ten zeerste. Wat er ook van zij, u beweerde die kaart via een vriend van uw vader te hebben verkregen, doch kon hem niet beter benoemen dan "Seyfur". U verklaarde verder dat u die kaart acht à tien jaar geleden had, om er later plots zeven jaar lang gebruik te hebben van gemaakt. U kon die kaart niet beter omschrijven dan "Groen. Mijn foto was er op. De vlag van Pakistan", maar had geen idee welke geboortedatum werd vermeld, noch wist u hoe lang deze kaart geldig was. Dat u dusdanig belangrijke informatie zou zijn ontgaan is bevreemdend. Waarom uw vader plots toch zo'n kaart zou willen, ondanks dat hij zich nooit wenste te registreren (supra), is onduidelijk. Dat u overigens ten aanzien van de DVZ zou verklaren niet zeker te weten of de kaart al dan niet vals is, terwijl u ten aanzien van het CGVS daar wel zeker van leek te zijn ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. In ieder geval legde u deze kaart, noch een kopie ervan neer waardoor dit in wezen niets meer dan een blote bewering is. Dat u werd staande gehouden door het leger wist u overigens evenmin te staven. In ieder geval, u had geen idee wie die militairen waren, noch bij welke dienst zij hoorden. Wanneer exact dit incident had plaatsgevonden wist u evenmin. Dat uw schoonvader, tevens uw buurman en ruim nadat u zijn dochter had gehuwd, overigens pas dan te weten zou komen dat u van Afghaanse origine bent is niet ernstig (CGVS, p. 9-13, 15-18). Dergelijke vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid dan ook finaal. Aldus kan omwille van bovenstaande vaststellingen geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering een ongedocumenteerde (Afghaanse) vluchteling te zijn in Pakistan. Dat u overigens zou beweren een analfabeet te zijn, doch u wel voldoende geletterd leek om er verschillende profielen op Facebook op na te houden en zelfs het Engels voldoende te beheersen om de tolk te corrigeren, staakt het vermoeden dat u zichzelf een profiel tracht aan te meten dat niet met de werkelijkheid overeenstemt (CGVS, p. 4, 15-16).

Ten derde bleek ook uw reisweg weinig aannemelijk. Vooreerst legde u immers geen enkel documenten neer ter staving van uw reisweg (supra). U kon verder uw vertrek uit Pakistan niet beter situeren dan "In 2016. Dertien dagen na het Suikerfeest". U stelde met de minibus vanuit Mardan richting Quetta te zijn gereisd, doch kon geen enkele plaats opsommen die u onderweg zou passeren. U meende verder in Panj Pir de grens met Iran te hebben overgestoken, maar beschreef die passage nogal vaag: "Er was een kleine berg, Tot, zwarte berg. We staken de grens daar over, via die berg". Ook wanneer u werd gevraagd naar de plaatsen die u zou passeren in Iran, ontweek u eerst de vraag, maar liet u nadien Mashad en Teheran vallen. Andere plaatsen kende u niet (CGVS, p. 13-14)."

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke nationaliteit en op zijn levensomstandigheden voor zijn vertrek naar België. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn nationaliteit, levensomstandigheden en reisroute, *quod non in casu*. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker zijn aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist, maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De

Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP